CVJETNICA: NEDJELJA MUKE GOSPODNJE

1. ČITANJE: Iz 50,4-7

Lica svojeg ne zaklonih od pogrda, ali znam da se neću postidjeti.
(Treća pjesma od Sluzi Gospodnjem)

Čitanje knjige proroka Izaije

Gospodin Bog dade mi jezik vješt
da znam riječju krijepiti umorne.
Svako jutro on mi uho budi
da ga slušam kao učenici.
Gospodin Bog uho mi otvori:
ja se ne protivih niti uzmicah.
Leđa podmetnuh onima što me udarahu,
a obraze onima što mi bradu čupahu,
i lica svojeg ne zaklonih
od pogrda ni od pljuvanja.
Gospodin Bog mi pomaže,
zato se neću smesti.
Zato učinih svoj obraz ko kremen
i znam da se neću postidjeti.

Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM: Ps 22,8-9.17-20.23-24

Bože moj, Bože moj,
zašto si me ostavio?

******

Svi koji me vide, podruguju se meni,
razvlače usne, mašu glavom:
»Uzdao se u Gospodina, neka ga sad izbavi,
neka ga spasi ako mu omilje!«

******

Opkolio me čopor pasa,
rulje me zločinačke okružile.
Probodoše mi ruke i noge,
sve kosti svoje prebrojiti mogu

******

Razdijeliše među se haljine moje
i za odjeću moju baciše kocku.
Ali ti, Gospodine, daleko mi ne budi;
snago moja, pohiti mi u pomoć!

******

A sada, braći ću svojoj navješćivati
ime tvoje, hvalit ću te usred zbora.
»Koji se bojite Gospodina, hvalite njega!
Svi od roda Jakovljeva, slavite njega!
Svi potomci Izraelovi, njega se bojte!«

******

2. ČITANJE: Fil 2,6-11

Ponizi sam sebe… zato Bog njega preuzvisi

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Filipljanima

**Krist Isus, trajni lik Božji,
nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom,
nego sam sebe »oplijeni«
uzevši lik sluge,
postavši ljudima sličan;
obličjem čovjeku nalik,
ponizi sam sebe,
poslušan do smrti,
smrti na križu.**

**Zato Bog njega preuzvisi
i darova mu ime,
ime nad svakim imenom,
da se na ime Isusovo**

prigne svako koljeno
nebesnikâ, zemnikâ i podzemnikâ.
I svaki će jezik priznati:
»Isus Krist jest Gospodin!« –
na slavu Boga Oca

Riječ Gospodnja

PJESMA PRIJE EVANĐELJA: Fil 2,8-9

Krist postade poslušan do smrti,
smrti na križu.
Zato ga Bog preuzvisi
i darova mu ime,
ime nad svakim imenom

EVANĐELJE: Mt 26, 14 – 27, 66

Muka Gospodina našega Isusa Krista po Mateju

U ono vrijeme:

Jedan od dvanaestorice, zvan Juda Iškariotski, pode glavarima svećeničkim i reče: »Što ćete mi dati i ja ću vam ga predati.« A oni mu odmjeriše trideset srebrnjaka. Otada je tražio priliku da ga preda.

Prvoga dana Beskvasnih kruhova pristupiše učenici Isusu i upitaše: »Gdje hoćeš da ti pripravimo te blaguješ pashu?« On reče: »Idite u grad tomu i tomu i recite mu: ‚Učitelj veli: Vrijeme je moje blizu, kod tebe slavim pashu sa svojim učenicima.‘« I učine učenici kako im naredi Isus i priprave pashu.

Uvečer bijaše Isus za stolom s dvanaestoricom. I dok su blagovali, reče: »Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati.« Silno ožalošćeni, stanu mu jedan za drugim govoriti: »Da nisam ja, Gospodine?« On odgovori: »Onaj koji umoči sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati. Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji predaje Sina Čovječjega. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije.« A Juda, izdajnik, prihvati i reče: »Da nisam ja, učitelju?« Reče mu: »Ti kaza.«

I dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: »Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!« I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: »Pijte iz nje svi! Ovo je krv moja, krv Saveza koja se za mnoge prolijeva na otpuštenje grijeha. A kažem vam: ne, neću od sada piti od ovog roda trsova do onoga dana kad ću ga – novoga – s vama piti u kraljevstvu Oca svojega.«

Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. Tada im reče Isus: »Svi ćete se vi još ove noći sablazniti o mene. Ta pisano je: ‚Udarit će pastira i stado će se razbjeći' Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.« Nato će mu Petar: »Ako se i svi sablazne o tebe, ja se nikada neću!« Reče mu Isus: »Zaista, kažem ti, još ove noći, prije negoli se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti!« Kaže mu Petar: »Bude li trebalo i umrijeti s tobom, ne, neću te zatajiti.« Tako rekoše i svi učenici.

Tada dođe Isus s njima u predio zvan Getsemani i kaže učenicima: »Sjednite ovdje dok ja odem onamo pomoliti se.« I povede sa sobom Petra i oba sina Zebedejeva. Spopade ga žalost i tjeskoba. Tada im reče: »Duša mi je nasmrt žalosna. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!« I ode malo dalje, pade ničice moleći: »Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoiđe ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti.«

I dođe učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru: »Tako, zar niste mogli jedan sat probdjeti sa mnom? Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.« Opet, po drugi put, ode i pomoli se: »Oče moj! Ako nije moguće da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja!« I ponovno dođe i nađe ih pozaspale, oči im se sklapale. Opet ih ostavi, pođe i pomoli se po treći put ponavljajući iste riječi.

Tada dođe učenicima i reče im: »Samo spavajte i počivajte! Evo, približio se čas! Sin Čovječji predaje se u ruke grešničke! Ustanite, hajdemo! Evo, približio se moj izdajica.«

Dok je on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime silna svjetina s mačevima i toljagama poslana od glavara svećeničkih i starješina narodnih. A izdajica im dao znak: »Koga poljubim, taj je, njega uhvatite!« I odmah pristupi Isusu i reče: »Zdravo, Učitelju!« I poljubi ga. A Isus mu reče: »Prijatelju, zašto ti ovdje!« Tada pristupe, podignu ruke na Isusa i uhvate ga. I gle, jedan od onih koji bijahu s Isusom maši se rukom, trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho.

Kaže mu tada Isus: »Vrati mač na njegovo mjesto jer svi koji se mača laćaju od mača i ginu. Ili zar misliš da ja ne mogu zamoliti Oca svojega i eto umah uza me više od dvanaest legija anđela? No kako bi se onda ispunila Pisma da tako mora biti?«

U taj čas reče Isus svjetini: »Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite? Danomice sjedah u Hramu naučavajući i ne uhvatiste me.« A sve se to dogodilo da se ispune Pisma proročka. Tada ga svi učenici ostave i pobjegnu.

Nato uhvatiše Isusa i odvedoše ga velikomu svećeniku Kajfi, kod kojega se sabraše pismoznanci i starješine. A Petar je išao za njim izdaleka do dvora velikog svećenika; i ušavši unutra, sjedne sa stražarima da vidi svršetak.

A glavari svećenički i cijelo Vijeće tražili su kakvo lažno svjedočanstvo protiv Isusa da bi ga mogli pogubiti. Ali ne nađoše premda pristupiše mnogi lažni svjedoci. Napokon pristupe dvojica i reknu: »Ovaj reče: ‚Mogu razvaliti hram Božji i za tri ga dana sagraditi.'«

Usta nato veliki svećenik i reče mu: »Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi protiv tebe svjedoče?« Isus je šutio.

Reče mu veliki svećenik: »Zaklinjem te Bogom živim: Kaži nam jesi li ti Krist, Sin Božji?« Reče mu Isus: »Ti kaza! Štoviše, kažem vam: Odsada ćete gledati Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima nebeskim.«

Nato veliki svećenik razdrije haljine govoreći: »Pohulio je! Što nam još trebaju svjedoci! Evo, sada ste čuli hulu! Što vam se čini?« Oni odgovoriše: »Smrt zaslužuje!« Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga, a drugi ga pljuskali govoreći: »Proreci nam, Kriste, tko te udario?«

A Petar je sjedio vani u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja govoreći: »I ti bijaše s Isusom Galilejcem.« On pred svima zanijeka: »Ne znam što govoriš.« Kad iziđe u predvorje, spazi ga druga i kaže nazočnima: »Ovaj bijaše s Isusom Nazarećaninom.« On opet zanijeka sa zakletvom: »Ne znam toga čovjeka.«

Malo zatim nazočni pristupiše Petru i rekoše: »Doista, i ti si od njih! Ta govor te tvoj izdaje!« On se tada stane zaklinjali i preklinjali: »Ne znam toga čovjeka.« I odmah se oglasi pijetao. I spomenu se Petar riječi koju mu Isus reče: »Prije nego se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti.« I iziđe te gorko zaplaka.

A kad objutri, svi su glavari svećenički i starješine narodne održali vijećanje protiv Isusa da ga pogube. I svezana ga odveli i predali upravitelju Pilatu.

Kada Juda, njegov izdajica, vidje da je Isus osuđen, pokaja se i vrati trideset srebrnjaka glavarima svećeničkim i starješinama govoreći: »Sagriješih predavši krv nedužnu!« Odgovoriše: »Što se to nas tiče? To je tvoja stvar!« I bacivši srebrnjake u Hram, ode te se objesi.

Glavari svećenički uzeše srebrnjake i rekoše: »Nije dopušteno staviti ih u hramsku riznicu jer su krvarina.« Posavjetuju se i kupe za njih lončarovu njivu za ukop stranaca. Stoga se ona njiva zove »Krvava njiva« sve do danas. Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: »Uzeše trideset srebrnjaka – cijenu neprocjenjivoga kojega procijeniše sinovi Izraelovi – i dadoše ih za njivu lončarovu kako mi naredi Gospodin.«

* Dovedoše dakle Isusa pred upravitelja. Upita ga upravitelj: »Ti li si kralj židovski?« On odgovori: »Ti kažeš.« I dok su ga glavari svećenički i starješine narodne optuživale, ništa nije odgovarao. Tada mu reče Pilat: »Ne čuješ li što sve protiv tebe svjedoče?« I ne odgovori mu ni na jednu riječ te se upravitelj silno čudio.

A o blagdanu upravitelj je običavao svjetini pustiti jednoga uznika, koga bi već htjeli. Tada upravo bijaše u njih poznati uznik zvani Baraba. Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: »Koga hoćete da vam pustim: Barabu ili Isusa koji se zove Krist?« Znao je doista da ga predadoše iz zavisti.

Dok je sjedio na sudačkoj stolici, poruči mu njegova žena: »Mani se ti onoga pravednika jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega.« Međutim, glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu da zaište Barabu, a Isus da se pogubi. Upita ih dakle upravitelj: »Kojega od ove dvojice hoćete da vam pustim?« A oni rekoše: »Barabu!« Kaže im Pilat: »Što dakle da učinim s Isusom koji se zove Krist?« Oni će: »Neka se razapne.« A on upita: »A što je zla učinio?« Vikahu još jače: »Neka se razapne!«

Kad Pilat vidje da ništa ne koristi, nego da biva sve veći metež, uzme vodu i opere ruke pred svjetinom govoreći: »Nevin sam od krvi ove! Vi se pazite!« Sav narod nato odvrati: »Krv njegova na nas i na djecu našu!« Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana, preda da se razapne. Onda vojnici upraviteljevi uvedoše Isusa u dvor upraviteljev i skupiše oko njega cijelu četu. Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim plaštem.

---

*Skraćeno čitanje Muke počinje riječima: U ono vrijeme: Dovedoše Isusa...

Spletoše zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga: »Zdravo, kralju židovski!« Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i udarahu ga njome po glavi. Pošto ga izrugaše, svukoše mu plašt, obukoše mu njegove haljine pa ga odvedoše da ga razapnu.

Izlazeći nađu nekoga čovjeka Cirenca, imenom Šimuna, i prisile ga da mu ponese križ. I dođoše na mjesto zvano Golgota, to jest Lubanjsko mjesto, dadoše mu piti vino sa žuči pomiješano. I kad okusi, ne htjede piti. A pošto ga razapeše, razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocku. I sjedeći ondje čuvahu ga. I staviše mu ponad glave krivicu napisanu: »Ovo je Isus, kralj židovski.«

Tada razapeše s njime dva razbojnika, jednoga zdesna, drugoga slijeva. A prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama: »Ti koji razvaljuješ Hram i za tri ga dana sagradiš spasi sam sebe! Ako si Sin Božji, sidi s križa!« Slično i glavari svećenički s pismoznancima i starješinama, rugajući se, govorahu: »Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u nj! Uzdao se u Boga! Neka ga sad izbavi ako mu omilje! Ta govorio je: ‚Sin sam Božji!'« Tako ga vrijeđahu i s njim raspeti razbojnici.

Od šeste ure nasta tama po svoj zemlji – do ure devete. O devetoj uri povika Isus iza glasa: »Eli, Eli, lema sabahtani?« To će reći: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? A neki od nazočnih, čuvši to, govorahu: »Ovaj zove Iliju.« I odmah pritrča jedan od njih, uze spužvu, natopi je octom, natakne je na trsku i pruži mu piti. A ostali rekoše: »Pusti da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi.« A Isus opet povika iza glasa i ispusti duh.

I gle, zavjesa se hramska razdrije odozgor dodolje, nadvoje; zemlja se potrese, pećine se raspukoše, grobovi otvoriše i tjelesa mnogih svetih preminulih uskrsnuše te izađoše iz grobova nakon njegova uskrsnuća, uđoše u sveti grad i pokazaše se mnogima.

A satnik i oni koji su s njime čuvali Isusa, vidjevši potres i što se zbiva, silno se prestrašiše i rekoše: »Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj.«

A bijahu ondje i izdaleka promatrahu mnoge žene što su iz Galileje išle za Isusom poslužujući mu; medu njima Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva i Josipova majka, i majka sinova Zebedejevih.

Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji i sam bijaše učenik Isusov. On pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Tada

Pilat zapovjedi da mu se dadne. Josip uze tijelo, povi ga u čisto platno i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao u stijeni. Dokotrlja velik kamen na grobna vrata i otiđe. A bijahu ondje Marija Magdalena i druga Marija: sjedile su nasuprot grobu.

Sutradan, to jest dan nakon Priprave, sabraše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata te mu rekoše: »Gospodaru, sjetismo se da onaj varalica još za života kaza: ‚Nakon tri dana uskrsnut ću.' Zapovjedi dakle da se grob osigura sve do trećega dana da ne bi možda došli njegovi učenici, ukrali ga pa rekli narodu: ‚Uskrsnuo je od mrtvih!' I bit će posljednja prijevara gora od prve.« Reče im Pilat: »Imate stražu! Idite i osigurajte kako znate!« Nato oni odu i osiguraju grob: zapečate kamen i postave stražu.

Riječ Gospodnja.

CVJETNICA: NEDJELJA MUKE GOSPODNJE

Uvod

U zajedništvu s Kristom koji je za nas trpio i prinio se kao žrtva radi našega spasenja, obratimo se nebeskome Ocu moleći:

Dođi kraljevstvo tvoje, Gospodine!

1. Obdari, Oče, svoju Crkvu novom snagom Duha Svetoga da unatoč kušnjama i teškoćama ostane vjerna Kristovu putu, molimo te.
2. Nadahnjuj, Gospodine, upravitelje narodâ i država na zalaganje za istinu i služenje zajedničkom dobru, molimo te.
3. Pomozi, Bože, da svi ljudi svijeta u Kristovu predanju prepoznaju ljubav koja nas spašava, molimo te.
4. Osnaži, Oče, one koji trpe poniženja i uvrede te im pošalji na put ljude koji će im biti pomoćnici poput Šimuna Cirenca, molimo te.
5. Učini, Gospodine, da po slavljenju ovih svetih otajstava među nama poraste ljubav i zajedništvo, molimo te.
6. Oprosti, Bože, grijehe našoj pokojnoj braći i sestrama i primi ih u svoje kraljevstvo, molimo te.

Molitva

Vječni Oče, u svojem Sinu Isusu Kristu pokazao si nam da je ljubav jača od smrti. Pomozi nam da možemo svakodnevno ići za njim i u snazi njegova Duha pobjeđivati zlo dobrim. To te molimo po Kristu, Gospodinu našemu.